Canoane de rugăciune către PreaSfântul Duh



Predici la Duminica Pogorârii Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusaliile sau Paştile de foc):

https://www.academia.edu/81163389/Predici_la_Duminica_Pogor%C3%A2rii_Sf%C3%A2ntului_Duh_Cinzecimea_Rusaliile_sau_Pa%C5%9Ftile_de_foc_

https://archive.org/details/9.-dum.-sf.-duh

***

Materiale despre Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecimea, Rusalii):

https://independent.academia.edu/emystea/Pogor%C3%A2rea-Sf%C3%A2ntului-Duh-(Cinzecimea,-Rusaliile)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Pogor%C3%A2rea+Sf%C3%A2ntului+Duh
+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Cincizecimea

&&&

Canonul întâi

compus de Cosma monahul

Cântarea 1-a

Irmos: Cu marea a acoperit pe Faraon împreună cu căruţele, cel ce sfărâmă războaiele cu braț înalt. Acestuia să-i cântăm, că S-a proslăvit.

Precum Te-ai făgăduit ucenicilor de demult, acum prin singură fapta trimiţând, Hristoase, pe Duhul Mângâietorul, ai strălucit lumină lumii, Iubitorule de oameni.

Ceea ce s-a propovăduit de demult prin lege şi prooroci, iată s-a plinit. Că s-a vărsat astăzi darul Dumnezeiescului Duh peste toți credincioşii.

Alt canon

compus de Ioan Arela (Damaschin)

Cântarea 1-a

Irmos: Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind gângavul, a spus legea cea scrisă de Dumnezeu. Că scuturând tina de pe ochiul minții, vede pe cel ce este şi se învaţă cunoştinţa Duhului, cinstind cu dumnezeieşti cântări.

Zis-a curata şi cinstita gură: Despărţire nu va fi vouă prietenilor; că eu împreună şezând pe scaunul cel înalt părintesc, voi turna darul Duhului din destul celor ce vor vrea să strălucească.

Hotarul cel prea nestrămutat, Cuvântul cel prea adevărat, linişte a adus în inimi, că lucrul săvârşind, a veselit pe prieteni, cu suflare repede şi cu limbi de foc, dând Hristos Duhul, precum S-a făgăduit.

Catavasiile, irmoasele din amândouă canoanele: Cu marea a acoperit pe Faraon… şi: Cu dumnezeiescul nor acoperit fiind…

Canonul întâi

Cântarea a 3-a

Irmos: Până când vă veți îmbrăca cu putere din înălţime, zis-ai ucenicilor, Hristoase, şedeţi în Ierusalim; iar Eu vă voi trimite alt Mângâietor precum sunt Eu, pe Duhul meu şi al Tatălui întru carele vă veţi întări.

Venind puterea dumnezeiescului Duh, glasul ce se împărţise de demult al celor ce rău se întocmiseră, întru o unire, dumnezeieşte l-a împreunat, înțelepțind pe cei credincioşi cu cunoştința Treimii, întru care ne-am întărit.

Alt canon

Cântarea a 3-a

Irmos: Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp şi ocara cea nerăbdată a celei bine roditoare, singură rugăciunea proorociței Anna de demult, aceea ce purta duh umilit, către cel puternic şi Dumnezeul cunoştinţelor.

Necuprinsă de minte este strălucirea Duhului cea prea dumnezeiască. Că pe cei necărturari i-a arătat ritori, care cu cuvântul astupă gurile înţelepţilor înşelăciunii şi din noaptea cea adâncă scoate neamuri nenumărate.

Din Lumina cea nenăscută, era purcezând lumina cea cu putere atotlucrătoare, strălucitoare şi veşnică. Pe a căreia strălucire, cea de o fiinţă cu părinteasca putere, acum prin Fiul o arată neamurilor, glasul cel de foc în Sion.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luându-o întru cunoştinţă, cel fără de trup în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celeia ce nu ştie de nuntă: Cel ce a plecat cerurile cu pogorârea, încape fără de schimbare tot întru tine. Pe care şi văzându-l în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă care nu ştii de mire.

Iubitorii Mântuitorului de bucurie s-au umplut şi îndrăzneală au luat cei ce se temeau mai înainte; că Duhul Sfânt astăzi de sus S-a pogorât peste casa ucenicilor. Şi altul altele grăia către noroade, limbi s-au împărţit lor văzute ca nişte foc şi pe dânşii nu i-au ars, ci mai ales i-au rourat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin, *tot aceasta*

Canonul întâi

Cântarea a 4-a

Irmos: Înțelegând proorocul venirea Ta, cea din vremile cele de apoi, Hristoase, a strigat: Auzit-am, Doamne, puterea Ta, că ai venit să mântuieşti pe toţi unşii Tăi.

Cela ce a grăit prin prooroci şi prin lege S-a propovăduit mai înainte celor ce nu erau desăvârşiţi, Dumnezeul cel adevărat Mângâietorul, astăzi se face cunoscut slugilor Cuvântului şi mărturisitorilor.

Semnul Dumnezeirii purtând Duhul, s-a împărţit apostolilor în foc şi prin limbile cele străine a arătat, că este putere dumnezeiască, care de la Tatăl vine, singură prin sine poruncitoare.

Alt canon

Cântarea a 4-a

Irmos: Împărate al împăraţilor, unule din unul însuţi, Cuvinte cela ce ai ieşit din Tatăl cel nepricinuit, pe cel întocmai puternic Duhul Tău cel adevărat, apostolilor L-ai trimis, ca un făcător de bine, celor ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne.

Baia cea dumnezeiască a naşterii celei de a doua, cu cuvântul amestecându-o firii mele celei alcătuite, ca o ploaie izvorăşti râu, din nestricăcioasă coasta Ta cea împunsă, o Cuvinte a lui Dumnezeu! Pecetluindu-o cu căldura Duhului.

Toate îşi pleacă genunchii la Mângâietorul, la Fiul Tatălui şi la Tatăl cel întocmai de o fiinţă. Că strălucind lumină darul Duhului, în trei fețe au cunoscut o ființă adevărată, neapropiată, fără de ani.

Desăvârşiţi-vă cu dumnezeiescul dar cel întrutot stăpânitor toți, câți sunteți slujitori fiinţei celei întreit strălucitoare. Că Hristos ca un Făcător de bine, minunat săvârşeşte şi cu foc luminează spre mântuire, dând tot darul Duhului.

Canonul întâi

Cântarea a 5-a

Irmos: Duhul mântuirii, carele pentru frica Ta, Doamne, S-a zămislit în pântecele proorocilor şi S-a născut pe pământ, zideşte curate inimile apostoleşti şi drept se înnoieşte şi în credincioşi. Pentru că lumină şi pace sunt poruncile Tale.

Puterea care s-a pogorât astăzi este Duhul cel bun, Duhul înţelepciunii lui Dumnezeu, Duhul cel purces din Tatăl şi arătat prin Fiul nouă credincioşilor, cel dătător de daruri, în a căror fire se sălăşluieşte, a sfinţeniei întru care se vede.

Alt Canon

Cântarea a 5-a

Irmos: Dezlegătoare curăţire de păcate, luaţi roua Duhului cea cu foc insuflată, o fii prea luminaţi ai Bisericii! Că acum din Sion a ieşit legea, darul Duhului cel în chip de limbi de foc.

Duhul cel de sine şi nestăpânit, pe carele Mântuitorul L-a zis de o putere cu Tatăl şi de o fiinţă, Se pogoară de la Tatăl precum a binevoit; înţelepţi făcând întru limbi pe apostoli, pecetluind cuvântul cel aducător de viaţă.

Vindecat-au cu gândurile de păcat şi lui şi-a gătit prea curată casa apostolilor, Dumnezeu Cuvântul cel atotstăpânitor. Şi acum lumina Duhului celui întocmai puternic şi de o fiinţă, într-însa se sălăşluieşte.

Canonul întâi

Cântarea a 6-a

Irmos: Fiind ameţit de valul grijilor lumeşti şi cu păcatele cele ce înoată împreună cu mine înnecându-mă şi la fiara cea stricătoare de suflet aruncându-mă, ca Iona, Hristoase, strig către Tine: Din adâncul cel aducător de moarte scoate-mă.

Din Duhul Tău peste tot trupul din destul ai turnat, precum ai zis, şi s-a umplut toată lumea de cunoştinţa Ta, Doamne. Că din Tatăl Te-ai născut Fiul fără stricăciune şi Duhul purcede nedespărţit.

Alt canon

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţire şi mântuire, Stăpâne Hristoase, ai strălucit nouă din Fecioară; că precum din pântecele fiarei celei din mare pe proorocul Iona, aşa să scoţi cu totul din stricăciune pe Adam cel căzut cu tot neamul.

Duhul cel drept şi dorit nouă, purces de la Tatăl şi petrecător totdeauna cu noi, arzător de materia cea urâtă a spurcăciunilor şi curăţitor de întinăciunea gândurilor, înnoieşte-L, Atotțiitorule, întru cele dinlăuntru ale noastre, celor ce voim să-L avem în veci.

Vrednicia cea dorită a apostolilor, care aşteptau în Sion venirea Ta, Duhule, adeverirea Cuvântului celui născut din Tatăl prin suflare de foc ai şezut, degrab arătând bârfeala cea sălbatică a amăgitorilor celor păgâneşti.

Condac, glasul al 8-lea: Când s-a pogorât amestecând limbile, despărțit-au neamurile Cel PreaÎnalt. Iar când a împărţit limbile cele de foc, într-o unire pe toți i-a chemat şi cu un glas slăvim pe PreaSfântul Duh.

Icos: Grabnică şi tare mângâiere dă robilor Tăi, Iisuse, când se mâhnesc duhurile noastre. Nu Te osebi de sufletele noastre întru necazuri; nu Te depărta de la gândurile noastre întru primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te cela ce eşti pretutindenea, precum şi cu apostolii Tăi ai fost pururea, aşa şi cu cei ce doresc de Tine Te uneşte, Îndurate; ca fiind împreunaţi, să Te lăudăm pe Tine şi să slăvim pe Duhul Tău cel întru tot Sfânt.

Canonul întâi

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptorul cel de foc, aruncaţi fiind cuvioşii tineri, focul în rouă l-a prefăcut, prin cântare, strigând aşa: Bine eşti cuvântat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Grăind apostolii slava lui Dumnezeu, lucrarea Duhului, beţie se socotea la cei necredincioşi, prin care se cunoaşte Treimea un Dumnezeu al părinţilor noştri.

Firea cea nedespărţită cu dreapta credință o teologhisim, pe Dumnezeu Tatăl cel fără de început, pe Cuvântul şi pe Duhul, de aceeaşi stăpânire, strigând: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Alt canon

Cântarea a 7-a

Irmos: Cu un glas a răsunat versul organelor, a cinsti chipul cel făcut de aur şi neînsufleţit. Iar darul Duhului cel purtător de lumină, îndeamnă a striga: Treime una cea întocmai puternică şi fără de început, bine eşti cuvântată.

Neînțelegând glasul cel grăit de proorocul, cei fără de minte dacă au auzit vorbele apostolilor, că erau străine, le numeau beție de vin. Iar credincioşii Ţie strigăm dumnezeieşte: Înnoitorule a toate, bine eşti cuvântat.

Dumnezeiesc glas ca un tunet a vestit văzătorul Ioil, cel insuflat de Dumnezeu cel atoate stăpânitor: Peste care voi turna din Duhul Meu, aceia vor striga împreună cu un glas: Fire cea cu trei lumini, bine eşti cuvântată.

Cel al treilea din ceasuri, cu adevărat a câştigat darul ca să ne învețe a cinsti cele trei Ipostase într-o stăpânire. Iar acum într-o Doamnă a zilelor: Fiul, Tatăl şi Duhul, bine eşti cuvântat.

Canonul întâi

Cântarea a 8-a

Irmos: Rugul cel nears împreunându-se cu focul în Sinai, pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav şi pe cei trei tineri râvna lui Dumnezeu i-a arătat cântăreți nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați întru toți vecii.

Suflarea cea ca de vifor a PreaSfântului Duh cea de viață făcătoare, repede şi cu sunet venind de sus la pescari în chipul limbilor de foc, slava lui Dumnezeu se grăia. Toate făpturile pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălţaţi întru toți vecii.

Ca pe muntele care nu se putea atinge suindu-ne, netemându-ne de focul cel îngrozitor, veniţi să stăm în muntele Sionului, în cetatea Dumnezeului celui viu, dănțuind acum împreună cu purtătorii de duh ucenici. Toate lucrurile pe Domnul lăudați-L şi-L prea înălțați întru toți vecii.

Alt canon

Cântarea a 8-a

Irmos: Dezleagă legăturile şi stâmpără văpaia, chipul cel întreit strălucitor al dumnezeieştii stăpâniri. Laudă tinerii şi binecuvântează pe unul Mântuitorul şi atot Făcătorul de bine, toată zidirea cea făcută.

Pomenirea cuvintelor celor de oameni mântuitoare, care de la Tatăl auzindu-le, Hristos, apostolilor le-a spus. Duhul cel binecuvântat şezând zideşte prin vedere de limbi de foc; deci zidirea cea unită şi cea înstrăinată Te laudă pe Tine.

Pornindu-Te spre mântuire cu a Ta volnicie şi fiind lumină de sine strălucitoare şi dătătoare de lumină, ai venit să umpli pe apostoli şi ca o suflare cinstitul şi Mângâietorul duh slugilor Tale ai dat.

Lăudat-a gura proorocilor cea purtătoare de duhul, pe a Ta venire trupească, o, împărate şi pe duhul Tău cel ce iese din sânurile părinteşti, cel nezidit împreună făcător, împreună pe scaun şezător, pe carele ai trimis credincioşilor spre cinstea întrupării.

Canonul întâi

Ceea ce eşti mai cinstită… nu cântăm, ci **Cântarea a 9-a**, cu aceste **pripeli:** Măreşte suflete al meu pe PreaSfântul Duh, cel ce din Tatăl se purcede.

Irmosul: Ceea ce nu prin ispitirea stricăciunii ai purtat în pântece şi Cuvântului celui întru tot meşter trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, locaşul celui necuprins, încăperea celui nemărginit, a Făcătorului tău, pe tine te slăvim.

În căruţă cu văpaie de foc purtându-se de demult, cu bucurie cel râvnitor şi foc suflând, închipuia suflarea care a strălucit acum de sus peste apostoli. De la care luminându-se, pe Treimea o a făcut tuturor cunoscută.

Străin lucru peste fire se auzea de la ucenici căci un singur glas răsunând, prin darul duhului în multe feluri auzeau popoarele, seminţiile şi limbile, slava lui Dumnezeu, învățându-se cunoştinţa Treimii.

Alt canon

Cântarea a 9-a

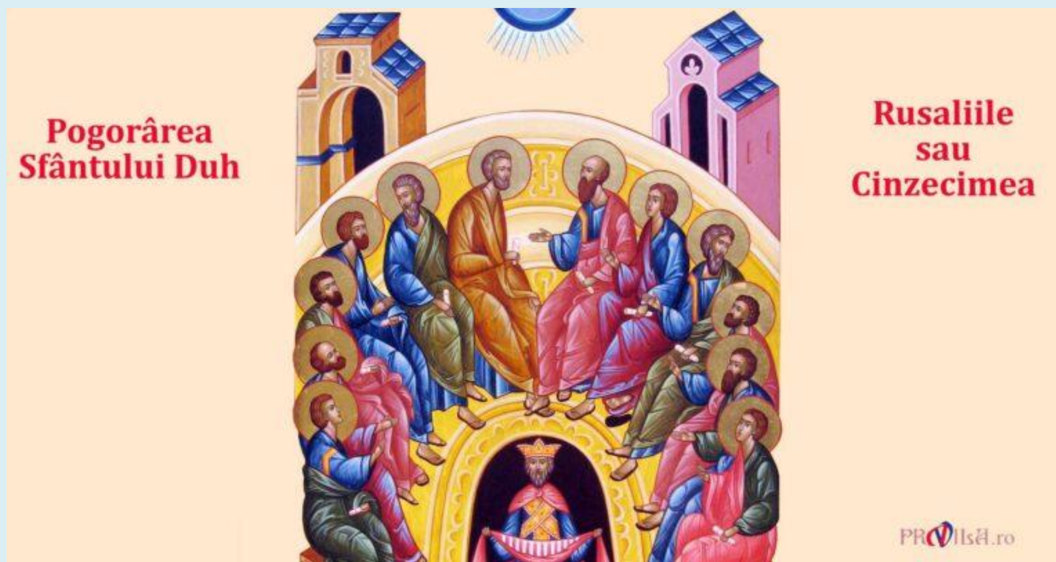
Pripeala: Măreşte suflete al meu pe cea în trei feţe Dumnezeire una.

Irmos: Bucură-te împărătească Maică, slava fecioarelor! Că toată gura cea limpede bine grăitoare vorbind, nu te poate cânta după cum se cade şi se întunecă toată mintea a cunoaşte naşterea ta. Pentru aceasta, cu un gând pe tine te slăvim.

Se cade să lăudăm pe Fecioara ceea ce a adus firea la viață. Că singură în pântece a tăinuit pe Cuvântul, cel ce a vindecat firea omenească cea bolnavă. carele pe scaunul cel de-a dreapta Tatălui acum şezând, a trimis darul Duhului.

Noi pe care ne-au insuflat darul cel de Dumnezeu izvorât, luminaţi fiind, străluciţi şi schimbaţi cu străini schimbare prea frumoasă, cunoscând întocmai puternică pe Fiinţa cea nedespărţită, înţeleaptă şi întreit strălucitoare, o slăvim.

Sinaxar în Duminica Cincizecimii



Stih: Hristos apostolilor dă prin vifor mare,
Duhul ca limbi de foc spre într-armare.
Astăzi Duhul Sfânt peste apostoli S-a vărsat,
Şi vânători de oameni pe ei i-a arătat.

În această zi, în Duminica a opta după Paşti, prăznuim sfântul praznic al Cincizecimii. Aceasta am luat-o din cărţile evreieşti; că precum ei prăznuiesc plinirea a cincizeci de zile care erau la dânşii, cinstind numărul al şaptelea şi pentru că cincizeci de zile după Paşti trecând, au luat legea; aşa şi noi la cincizeci de zile după Paşti prăznuim şi luăm Duhul cel cu totul Sfânt, carele dă legea şi ne îndreptează spre tot adevărul şi ne învaţă cele plăcute lui Dumnezeu.

Să se ştie că, la evrei erau trei praznice mai mari: Paştele, praznicul a cincizeci de zile şi Facerea corturilor.

⇒ *Paştele se făcea întru pomenirea trecerii prin Marea Roşie; căci* Pasha, *trecere înseamnă. Şi arată acel praznic, trecerea noastră din păcatul cel întunecat şi întoarcerea iarăşi la Rai;*

⇒ *iar praznicul acesta de astăzi după ce se plineau cincizeci de zile, îl prăznuia spre aducerea aminte de pătimirea lor cea rea din pustie şi cum că prin multe scârbe au intrat în pământul făgăduinţei; că ei atunci şi din roada grâului şi a vinului s-au îndulcit. Şi închipuia praznicul acesta nenorocirea noastră cea de necredinţă şi intrarea în Biserică. Pentru că atunci şi noi ne împărtăşim cu Trupul şi cu Sângele Stăpânului.*

Mai zic unii că se prăznuia la evrei acest praznic al Cincizecimii şi pentru cinstea a cincizeci de zile în care postind Moise a luat legea cea scrisă de Dumnezeu.

Alţii socot că s-au aşezat pentru cinstea numărului al şaptelea, precum s-a zis; că acel număr de şapte ori câte şapte numărându-se, face patruzeci şi nouă şi cu însuşi praznicul, face cincizeci. Însă cinstea numărului al şaptelea la evrei nu este numai în zile, ci şi în ani, din care ani fac ei Iuvileonul lor ce se tâlcuieşte lăsare.

⇒ *Al treilea praznic este facerea corturilor pe care îl prăznuiesc ei după adunarea rodurilor care vine cam la cinci luni după praznicul Paştilor. Şi se prăznuia acesta întru pomenirea zilei în care Moise a înfipt cortul cel văzut în muntele Sinai în nor, care l-a făcut prin marele meşter Veseleil. Însă corturi făcând şi cei ce locuiau pe la sate, prăznuiau acest praznic dând mulţumită lui Dumnezeu, după ce adunau roadele ostenelilor lor. Aceasta închipuia învierea noastră din morţi, când după ce se vor strica corturile trupurilor noastre şi după ce iarăşi se vor ridica, vom lua roadele ostenelilor noastre şi vom prăznui în corturile cele veşnice.*

Iar se cuvine a şti, că întru această zi când s-au plinit cincizeci de zile de la înviere, Duhul Sfânt a venit peste ucenici.

Sfinţii părinţi voind a despărţi praznicele, aceasta a făcut spre slava PreaSfântului şi de viaţă Făcătorului Duh. Că unul este din Sfânta şi de viaţă începătoarea Treime. Dimineaţa vom spune şi noi cum a venit Duhul Sfânt.

Pentru rugăciunile Sfinţilor apostoli, Hristoase Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

[Extras din Duminica Cincizecimii la Utrenie (Penticostar)]